

בש"פ 6693/17 - מאדי דאהר נגד מדינת ישראל

**בבית המשפט העליון
בש"פ 6693/17**

כבוד השופט ד' מינץ
מאדי דאהר

לפני:
העורר:

נ ג ד

המשיבת: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המוחזק בירשלים (כב'
השופט א' רון) מיום 24.8.2017 בתיק מ"ת
41407-06-16

בשם העורר:
עו"ד ירומ הלוי
עו"ד הילה גורני
בשם המשיבת:

ההחלטה

לפנִי ערר על החלטת בית המשפט המוחזק בירשלים (כב' השופט א' רון) מיום 24.8.2017 בתיק מ"ת 41407-06-16
במסגרתה הוארך מעצרו של העורר עד למתן החלטה אחרת בבקשת המשיבת לעזון חזר בהחלטה לשחרר את העורר
לחלופת מעצר.

הרקע לעarer וטענת הצדדים

1. נגד העורר הוגש כתוב אישום המיחס לו שורה של עבירות איומים וUBEIROT הקשורות באחזקת נשק וחומר נפץ, אשר העיקרית שבנה היא קשירת קשר עם אדם בשם בהג'את מנדו, שותף עימו לדבר העבירה ונאשם גם בכתוב האישום (להלן: מנדו) לידו רימון לעבר ביתו של המתלון אשר לפיו הנטען אכן יידה את הרימון לעבר חלון חיות הבית. במקביל להגשת כתוב האישום הוגשה בקשה לעצור את העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. בהחלטת בית המשפט המוחזק (כב' השופט א' דראל) מיום 27.6.16 נקבע כי קיימות ראיות לכואורה לביצוע עבירה של מתן אמצעים לביצוע פשע, אך עצמתן של ראיות אלו מוגבלת. כן נקבע כי לא קיימים בסיס מספק בכל הנוגע לעבירות האיומיים או לקשר בין

עמוד 1

העורר לבין ידיו הרימון או לכך כי קיימת תשתיית ראייתית לקבוע כי העורר היה מודע לכך שמנדו מתעדד לידעות רימון דווקא. באשר לעילת המutzer התחשב בית המשפט המחויז בಗלו של העורר, במצב משפטו, בהדר עבר פלילי, עיסוקו כעורך דין פעיל ובקלישוטן של הריאות כאמור, ובכך שלא נמצא כי קיים חשש לשיבוש עתידי. לפיכך, הורה בית המשפט על שחרור העורר בתנאי ערובה, הפקדת סכום של 25,000 ₪, ואיסור יצירת קשר ישיר עם עקי'ם עם מנדו ועדים נוספים.

2. התקיק העיקרי החל להתנהל ונשמעו מספר עדים. אלא שעובר ליום 27.07.2017 המשיבה חתמה על "הסכם עד מדינה" עם מנדו. בעקבות הסכם זה, המשיבה אספה ראיות חדשות אשר קישורן באופן ישיר את העורר לביצוע העבירות ובهنן עדותם המפורטת של מנדו, כמו גם ראיות מס' עות נספנות. בשל התפתחות זו, נוכח השינוי המשמעותי במצב הראיתי, המשיבה הגישה בקשה לעזין מחדש את העורר עד תום הליך המשפט נגדו, בגיןה בבקשתה שבית המשפט יענין מחדש בריאותה המבוססת את האמור בכתב האישום. במסגרת בקשה זו, פרטה המשיבה את הפרות תנאי המutzer אשר נתגלו לה מאז חתימת הסכם עד המדינה. בין היתר, נגלה למשיבה כי ביום 3.5.2017 הגיע העורר לבית סוהר השרון, הزادה בכזב כעורך דין של מנדו, נפגש עימו ושותח עימיו אודוטות התקיק וזאת כוננה לשਬש את ההליכים המשפטיים. עוד הוסיף המשיבה, כי בידיה ראיות לכך שהעורר לא נעתר להוראות המשטרת להתייצב לחקירה בתאריך 6.8.2017 והוא פעל בדרך שלא ניתן למצוא עד ליום 8.8.2017. ביום זה נעצר לצורכי חקירה אחר בשל כך שחש בלבו, אושפץ ביום 9.8.2017 בבית החולים אסף הרופא. בהמשך לכך, ביום 17.8.2017 התקיים דיון בבית משפט השלום ירושלים (כב' השופטת מ' צ'רקה) אשר בו נתקבלה הארץ מעצרו של העורר למשך 6 ימים. בית משפט השלום דחה את הבקשה והורה על שחרור העורר בתנאים. על החלטה האמורה הגישה המשיבה ערע' (עמ"י 17-08-40399) לפני בית המשפט המחויז (כב' השופטת ע' זינגר) אשר דחה את העורר והותיר על כנה את ההחלטה בית משפט השלום לשחרר את העורר בתנאים כאמור. נוכח ההחלטה האמורה, העורר שחרר עצמו באופן מיידי מאשפוזו בבית החולים מבלי להציג קודם לכן עם מכתב שחרור מהאשפוז מבית החולים.

3. בשים לב לכל האמור, לטענת המשיבה העורר הוא אדם המשטה בבית המשפט ובמשטרת, ברצותו מאשפז את עצמו וברצותו משתחרר ללא קשר למצבו הרפואי האמיתי. כל אלה מצביעים לדעת המשיבה, על כך שהעורר משבע את מהלכי המשפט.

4. העורר הובא אףוא לפני בית המשפט המחויז (השופט א' רון) כאשר בא-כוחו טען כי אינו מכיר את חומר הראיונות וכי יצטרך זמן מסוים וראוי ללמידה אותו. בית המשפט לא קבע דבר אודות הראיות החדשות שיש בידי המשיבה להוכחת אשמת העורר וקבע כי אלו תידונה לפני המותב אשר הורה על שחרור המשפט בתחילת ההליך (השופט א' דראל). בשווי החלטתו קבוע, כי המשפט יעצר עד למתן החלטה אחרת. החלטה זו הולידה את העורר שלפני.

5. לשלהומת התמונה יזכיר כי הדיון לפני השופט דראל קבוע ליום 7.9.2017.

6. בחלוקת האגוז, טענת ב"כ העורר היא, כי שעה שבית משפט המחויז לא קבע דבר אודות הראיות החדשות שבידי המשיבה, בית המשפט נעדך סמכות להורות על מעצרו של העורר אשר שוחרר זה מכבר מכבי' מעצרו בהחלטה הקודמת של בית המשפט המחויז מיום 27.6.2017 (השופט א' דראל). על כך הוסיף, כי על פי תיאור הדברים דלעיל,

אין לומר כי העורר שיבש את הליכי המשפט או נמלט מאיימת הדין. אכן, העורר נפגש בוגיגוד לתנאי השחרור עם מנדאו. אך מפגש זה ארך ביום 3.5.2017, חודשים רבים לפני הגשת הבקשה לעיון חזר. אף לפि טענת המשיבה, זו ידעה על המפגש שהקים העורר עם מנדאו בסמוך לחתימת הסכם עד המדינה עם זה האחרון, בסמוך ליום 27.7.2017 כשלושה שבועות לפני הגשת הבקשה לעיון חזר. מכאן, יש ללמידה שהמשיבת עצמה לא "יחסה" לאותו מפגש שהתקיים משקל ממשמעותו המצדייק את מעצרו של העורר.

7. מנגד טענה המשיבה, כי התנהלותו של העורר מלמדת על זלזולו הן בבית המשפט והן במשטרתו. ניתן ללמידה זאת מתוור המאמצים שהוא משייע בהימלטו מהמשטרה ובחוסר שיתוף הפעולה שלו עמה. מדובר במקרה זה בעילת מעצר עצמאית, שכן אין מחלוקת שהעורר הפר את תנאי השחרור כאשר ברירת המחדל היא, שמי שוחרר לחלופת מעצר ואינו מקפיד על תנאי השחרור, יש להחזירו למעצר בגין סORG ובריה.

דיון והכרעה

8. שעה שמוגשת בקשה לעיון חזר בשל אי הקפדה על תנאי שחרור, מדובר בעילת מעצר עצמאית (בש"פ 13/13 מדינת ישראל נ' ابو גאנם, (5.11.2013)). אי הקפדה על תנאי שחרור על ידי מי שוחרר לחלופת מעצר טוביל ככל להזכירו למעצר בגין סORG ובריה בשל אבדן אמוןו של בית המשפט בו. סטייה מכך, תאפשר רק במקרים חריגים ורק כהמשך להציג עלי נסיבות מיוחדות, בין אם מדובר בנסיבות ההפרה ובין אם בנסיבות יוצאות דופן (בש"פ 5673/12 אטינגר נ' מדינת ישראל, (6.8.2012)). הוואיל וכך, על בית המשפט להשכנע באותה רמה של שכנוו הקיימת בבקשתו למעצר עד תום ההליכים כי קיימת עילה מעצר לפי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכיות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), הינו כי קיימת עילה מעצר וכי קיימות לפי סעיף קטן ב' לאותו סעיף ראיות לכך להוכחת האשמה או העובדות המבוססות את הבקשה לעיון חזר, לפי העניין.

9. במסגרת זו, עוד אשר תשמע הבקשה בית המשפט מוסמך להורות על מעצרו של הנאשם ב"מעצר בימיים" - "עד למתן החלטה אחרת". אלא במסגרת זו, עוד טרם עבר חומר החקירה בביבורת ההגנה, על בית המשפט להשתכנע כי קיימים ולוי "nicoz" ראייתי לביסוס הבקשה (בש"פ 06/8896 בוסקילה נ' מדינת ישראל (15.11.2006); בש"פ 17/6545 ابو עצא נ' מדינת ישראל (25.8.2017)).

10. ברם, במקרה זה העילה שבגינה הוגשה הבקשה לעיון חזר. יתר על כן, בית המשפט המחויז במוות אחר (כב' השופטת ע' זינגר), דין בהתנהלותו של העורר במסגרת העורר אשר הוגש לפני על החלטת בית משפט שלום לשחרר את העורר בתנאים. בית המשפט לא השתכנע אז כי התנהלות האמורה הצדיקה את מעצרו של העורר. אכן, צודקת ב"כ המשיבה כי הדין שהתקיים אז בבית משפט שלום היה בעניין מעצרו של העורר לא עד ליום משפטו, אלא לצרכי החקירה. ברם, מבלי לקבוע מסמורות בעניין, על דרך קל וחומר אפשר לומר, כי אם התנהלותו של העורר לא הצדיקה הארכת מעצרו לשם חקירה, קשה לסביר שאותה התנהלות תקיים עליה להורות על מעצרו של העורר עד ליום הליכי המשפט כנגדו.

11. בנסיבות אלו, לא היה מקום להורות על מעצרו של העורר. לכל היותר, ונוכח חשש המשיבה שהעורר נמלט

חדשות לבקרים מעוני המשטרה באמצעות ותחבולות שונות, יש מקום להכבד את תנאי שחרורו עד לדין שיתקיים לגופו של עניין בבקשת לעיון חזר הקבוע כאמור לשבעה הבא. אז יתפרנס לפני בית המשפט מלא רוחב יריעת המסתכת הראיתית וטענות הצדדים תישמענה לגופו של עניין.

בשים לב לכך האמור, אני מקבל את העורר ומורה על שחרורו אשר בנוסף לתנאי השחרור שנקבעו במסגרת החלטת בית המשפט המחויזי מיום 27.6.2017 כתנאי לשחרורו, העורר יפקד סכום נוספת של 25,000 ₪ לkonfat בית המשפט.

.(31.8.2017 ניתנה היום, ט' באלו התשע"ז)

שוף